

Bilag 7.

Uddrag af Patijn-betænkningen.

VI. Konklusion.

53. Artikel 7 i den nye konvention bestemmer, at valgsystemet skal være underlagt hver enkelt medlemsstats myndighed, men foreskriver samtidig, at Europa-Parlamentet senest år 1980 skal udarbejde forslag til et ensartet valgsystem. Ministerrådet skal derefter vedtage, hvilke forskrifter man vil anbefale medlemsstaterne med hensyn til et ensartet valgsystem.

54. Foruden de sider af valgproceduren, der er udførligt behandlet i denne betænkning, har man drøftet andre, der ville egne sig til at blive drøftet i den studiegruppe, som skal nedsættes af Europa-Parlamentet. Det blev for det første understreget, at valgsystemet skulle udarbejdes på en sådan måde at man undgik den situation, der kendes som „vinderen får det hele“, d.v.s. at et parti får sine stemmer forøget så meget, at det kan besætte alle Europa-Parlamentets mandater i en medlemsstat. For det andet må man i det fremtidige valgsystem indbygge udtrykkelige foranstaltninger til sikring af mindretalsgrupperne i hver medlemsstat. For det tredje foreskriver lovforslaget om direkte valg, der for øjeblikket er til behandling i det belgiske parlament, i artikel 4, at „statsborgere fra De europæiske Fællesskaber, som har fast bopæl i Belgien, kan deltage“ i valgene til Europa-Parlamentet på samme betingelser som den belgiske befolkning. Spørgsmålet om de rettigheder, Fællesskabets borgere har ved direkte valg i andre medlemsstater, blev også rejst under samtalerne. Dette er et fundamentalt spørgsmål af en vis betydning for Parlamentets legitimering og for de rettigheder, som borgere i EØF har,

når de bor og arbejder i andre medlemsstater; spørgsmålet egner sig til at blive taget op af den studiegruppe, som Parlamentet skal nedsætte, efter at den nye konvention er vedtaget.

Parlamentets beføjelser.

55. I Dehousse-betænkningen blev det fastslået, at direkte valg ville udstyre Parlamentet „med en legitimitet og styrke, der kan give det politisk magt“. ¹⁾ Under hele sit arbejde i årene 1958-60 tog arbejdsudvalget bestandig spørgsmålet om Parlamentets beføjelser i betragtning og drøftede det. Men flertallet af medlemmerne i arbejdsudvalget og i det politiske udvalg frygtede, at indførelsen af direkte valg kunne blive truet, hvis man skabte for nær forbindelse mellem nationale spørgsmål og spørgsmålet om beføjelser. De betragtede derfor direkte valg som et middel til i sidste ende at opnå en styrkelse af Parlamentets beføjelser. Siden 1969 er disse beføjelser blevet forøget ganske lidt i praksis, og hvis Rådets forslag fra juni 1974 om budgetmæssige beføjelser bliver godkendt, vil de blive forøget væsentligt i nær fremtid. Ordføreren er af den faste overbevisning, at der ikke er behov for at knytte forbindelser mellem de to spørgsmål, som for øjeblikket ikke eksisterer. Betænkningen udarbejdet af Vedel-arbejdsudvalget belyste med al ønskelig tydelighed de farer, som en sådan fremgangsmåde rummer. ²⁾ I korthed: jo flere beføjelser, Parlamentet får, des større er presset for den legitimering, som direkte valg vil give; og jo før direkte valg bliver indført, des stærkere er argumentet for tildeling af større beføjelser.

¹⁾ Dehousse-betænkningen, punkt 28.

²⁾ Arbejdsudvalgets betænkning om udvidelse af Europa-Parlamentets beføjelser, marts 1972. kapitel V, 1, De Europæiske Fællesskabers Tidende, tillæg 4-1972.